

<https://www.youtube.com/watch?v=aJ9ieSQTNhk&lc=z23kfh4qlozqzi4dvacdp434kezrm0zds0r3i2mtolxw03c010c.1532469802259442&feature=em-comments> :

Коментари:

[zarmiodrag](#) Пре 11 сати [Истакнут одговор](#)

Закон о референдуму је такав каквим сте га навели. Устав је међутим изнад закона, а у важећем Уставу Србије јасно је назначено да референдум о уставним променама не подразумева захтевану излазност од најмање половине уписаних бирача. У Србији дакле имамо парадоксално стање да за сваки други референдум (нпр. за референдум који смо предлагали ми из "Устани за Косово") важи Закон о референдуму који наводите са обавезом о излазности коју цитирате, док за референдум о уставним променама - а Вучић се спрема управо за тај - не важи ни дотични Закон ни обавезна излазност. Референдум о уставним променама постаје важећи чак и ако један једини грађанин изађе да гласа. Молио бих ја сада вас да пажљиво прочитате уставне одредбе које се односе на ово питање, ако треба распитајте се код правних стручњака, а онда би било лепо да јавно исправите овај ваш коментар како не бисте доприносили пометњи у народу која само иде на руку Вучићевом режиму.

Одговори 1

[Lyubomir T. Gruyitch](#):

Тачно је, господине Зарковићу, да у члану 203 Устава пише:

"Промена Устава је усвојена ако је за промену на референдуму гласала већина изашлих бирача."

Уочава се да пише "на референдуму" и да уопште Устав не одређује када је референдум пуноважан, тј када је то гласање било РЕФЕРЕНДУМСКО, тј. када је оно РЕФЕРЕНДУМ. То разјашњава Члан 24. Закона о референдуму и народној иницијативи. Није то једина одредба Устава коју детаљније разјашњава закон.

У следећем реду члана 203 Устава стоји:

"Акт о промени Устава који је потврђен на републичком референдуму ступа на снагу када га прогласи Народна скупштина."

Народна скупштина не може да прогласи да је усвојен предлог јер референдум није пуноважан ако није гласало више од половине бирача (Члан 24. Закона о референдуму и народној иницијативи).

Тачно је и да сваки закон мора да буде у складу с Уставом (члан 194 Устава). Ако се зато одбацује Члан 24. Закона о референдуму и народној иницијативи онда се делује супротно члановима 1-3 и 5 Устава.

Суштина, значење и смисао појма РЕФЕРЕНДУМ јесте да је на њему своје мишљење исказало најмање један плус 50% од укупног броја бирача. То потврђује и Члан 24. Закона о референдуму и народној иницијативи. Ако се формално преузима тај став из члана 203 Устава онда то гласање НИЈЕ РЕФЕРЕНДУМ(ско) већ је обично, потпуно недемократско гласање. Оно је супротно члановима 1-3 и 5 Устава.

Ни Уставни суд ни Народна скупштина нису утврдили да је Члан 24. Закона о референдуму и народној иницијативи супротан Уставу и да не важи за промену Устава.

Осим тога, Вучић може да предложи тако дефинисано питање и да га Народна скупштина изнесе на референдум да оно уопште не захтева промену Устава. Тада се применљивост Члана 24. Закона о референдуму и народној иницијативи уопште не може оспорити.

Пошто смо дужни да поштујемо Устав и закон, треба да их примењујемо (први став члана 21 Устава) и на председника Републике Александра Вучића и на већину народних посланика који су својим противуставним деловањима и кршењем својих заклетви датих народу изгубили легитимитет. Они једино што по Уставу могу и обавезни су да ураде јесте да поднесу без одлагања неопозиве оставке. Детаљније видети на:

http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2018_07_13LTGpotvr.193125221.pdf

или на:

<https://facebookreporter.org/2018/07/18/vucic-je-uzurpator-vlasti/>

С обзиром на све, јасно је да ће на референдум који предложи председник СНС самовољно експлоатишући свој противуставни положај председника Републике да изађу (скоро) сви чланови СНС, СПС и њихових коалиционих партнера и гласати за његов предлог. С обзиром на то, као и на свим претходним изборима, они ће да прогласе да је већина изашлих бирача гласала за предлог. Ако уз то број бирача изашлих на референдум буде (проглашен да је) већи од 50% онда је референдум правоснажан. Међутим, ако на референдум изађе највише тачно 50% од укупног броја бирача, или мање, онда то гласање као референдумско није и не може да буде пуноважно. Своди се на обично недемократско гласање под лажним именом да је то био референдум.

Зато, једина могућност да и садшње генерације имају право да можемо да се позивамо, и да будућим генерацијама оставимо право да могу да се позивају, да је то било недемократско гласање супротно члановима 1 – 3, 5 Устава и Члану 24. Закона о референдуму и народној иницијативи, да није било референдумско, јесте да не учествујемо на референдуму који предложи нелегитиман председник Републике Александар Вучић и усвоји нелегитимна Народна скупштина, по мом мишљењу.

Пошто Ви, господине Зарковићу, тражите да исправим свој коментар, ето мог објашњења због чега сматрам да Члан 24. Закона о референдуму и народној иницијативи јесте применљив и на референдум о промени Устава и да народ не треба да учествује на таквом "референдуму" за који не важи Члан 24. Закона о референдуму и народној иницијативи.

У држави с поштенем влашћу би пре промене Устава требало да се одржи референдум о тој одредби члана 203 Устава и да се разјасни да ли је и тада референдум пуноважан само ако је на њему учествовало више од половине бирача, тј. да и за њега важи Члан 24. Закона о референдуму и народној иницијативи, или је то само уобичајено недемократско гласање на коме мањина од укупног броја бирача може да одлучи.

Нека свако добро размисли и одлучи. После кајање не помаже.

25 07 2018

Љубомир Т. Грујић

Џона Кенедија 31/15

11070 Београд